

3

තව්හීද්

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ

“නුඹට පෙර කිසිම රසූල්වරයෙකු ‘මා හැර වෙනත් දෙවියෙකු නැත. එහෙයින් මා නමදිනු.’ යන වහිය පහළ කොට මිස නොවිව්වෙමු. ” (අල් අන්බියා - 25)

ආදම් අලෙහිස්සලාම් තුමාගේ සිට අවසාන නබි මුහම්මද් සල්ලල්ලහු අලෙහි විසල්ලම් තුමා දක්වා වූ සියලු ම දේව ධර්ම දූතයන් ලොවට ඉදිරිපත් කළ ප්‍රධාන පුවත “තව්හීද්” වේ.

තව්හීද් යන පදය “වාහිද්” යන මූල වචනයෙන් බිහි විය. “වාහිද්” යන පදයට කෙනෙකු, එක යන අදහස ඇත. “වහද්” යන ක්‍රියා පදයෙන් “තව්හීද්” යන පදය ගොඩ නගා ඇත. මෙයට තනි කිරීම, එකතු කිරීම, එක් තැන් කර ගැනීම යන අදහස් දක්නට ලැබේ. ඒක දේව ප්‍රතිපත්තිය දැක්වීමට ද මෙම වචනය භාවිත කෙරේ.

ඉස්ලාමීය දැක්මට අනුව අල්ලාහ් පමණක් එක ම දෙවියා ලෙස පිළිගෙන ඔහුට යටත් වීම සඳහන් කිරීමට “තව්හීද්” යන මෙම වචනය භාවිත කරයි.

තව්හීද් යන අදහස පහත සඳහන් ආකාරයට විස්තර කළ හැකි ය.

1. සියල්ලෙහි මැවුම්කරු අල්ලාහ් ම වේ

සියල්ලට ම හිමිකරුවා ඔහු ම වේ, අවශ්‍ය වන සියලු ම පහසුකම් සපයා මෙම විශ්වය පාලනය කරන්නේ ඔහු ම ය යන්න විශ්වාස කිරීම අත්‍යාවශ්‍ය ය. මෙම අදහස පහත සඳහන් අල් කූර්ආන් වැකිය පැහැදිලි කරයි. (39 අස්සුමර් : 62-63)

“ මේ (සියලු අනුග්‍රහයෙන් නුඹලාට ලබා දී තිබෙන) සෑම දෙයකට ම මැවුම්කරු වනුයේ අල්ලාහු ම ය, නුඹලාගේ රබ් (පරමාධිපති) වන්නේ. ඔහු හැර වෙනත් දෙවියකු නැත. එසේ නම් නුඹලා කෙසේ මුලා කරනු ලැබුවේ ද?” (40අල් මුෂිත් 62)

“සියලු දැනී ආධිපත්‍යය කවරකු අතෙහි ද, ඔහු ආරක්ෂාව සලසන්නේ ය. නුඹලා දන්නේ නම් (නබ් මුහම්මද්) කියනු. “අල්ලාහ්ට” යැයි ඔවුහු කියන්නෝ ය. එසේ නම් නුඹලා (සත්‍ය දැනගෙනත්) නොමඟ ගියේ කෙසේ දැයි (නබ් මුහම්මද්) කියනු.” (23අල් මුෂිත් :88-89)

2. නමදීමට සුදුස්සා අල්ලාහ් ම පමණි

“නුඹට පෙර කිසි ම රජුල්වරයකු නොඑව්වෙමු; මා හැර වෙනත් දෙවියකු නැත. එහෙයින් මා නමදිනු, යැයි ඔහුට වහී පහළ කොට මිස ....” (21අල් අන්බියා-25)

3. අල්ලාහ් පරිපූර්ණවන්තයා ය. කිසිදු අඩු පාඩුවක් නොමැත්තා ය

(නබ් මුහම්මද්) පවසන්න. අල්ලාහ්, ඔහු ඒකීය ය. අල්ලාහ්ට කිසිවකුගේ හා කිසිදෙයක අවශ්‍යතාවක් නොමැත. සියලු ම දෙනාට ඔහු අවශ්‍ය වෙයි. කිසිවකු ඔහු ප්‍රසූත කළේ නැත. තව ද ඔහු කිසිවකු විසින් ප්‍රසූත කරනු ලැබුවේ ද නැත.

(112 අල් ඉහ්ලාස් :1-4)

ඔහුට සමාන කිසිවෙක් නැත. ඔහු සර්ව ශ්‍රාව්‍ය ය; සර්ව දෘෂ්ටික ය. (42අෂ්ෂුරා-11)

කෙටියෙන් පවසනවා නම් තව්හීද් යනු අල්ලාහ් ම පමණක් නැමැද යටත් වන ලෙස කරන ඇරයුමකි. අල්ලාහ් ම සියල්ල මවා තිබීමත් සියල්ල පරිපාලනය කිරීමෙන් කිසිදු අඩුවක් නොමැති ව පරිපූර්ණ ලෙස සෑම දේ දක්නට තිබීමත් මීට සාධාරණ හේතු ලෙස ඉදිරිපත් කෙරෙයි.

ඉස්ලාමීය දැක්මට අනුව තව්හීද් ඉතා වැදගත් කරුණකි. මෙය පහත සඳහන් සාධක ස්ථිර කරන්නේ ය.

1. දේව ධර්ම දූතයන් සියල්ලෝ ම තව්හීද් පිළිගෙන ජනතාව වෙත කැඳවීම් සිදු කළ බව අල් කුර්ආනය සඳහන් කරයි.
2. තව්හීදය පිළිබඳ ව අවවාද කරන්නා වූ අල් කුර්ආනයේ තනි සූරා ඇතුළු ව වැකි බොහෝමයක් අන්තර්ගත වේ.
3. යහ ක්‍රියා අනුමත කරලීමට තව්හීද් අත්‍යවශ්‍ය ම කොන්දේසියක් බවට පත් කර ඇත.

“නුඹ ආදේශ තබන්නේ නම් නුඹගේ ක්‍රියා නිෂ්ඵල වනු ඇත. තව ද නුඹ පරාජිතයන්ගෙන් කෙනෙක් වන්නේ ම යැයි. (නබ් මුහම්මද්) නුඹට ද නුඹට පෙර සිටි අයට ද නියත වශයෙන් වහී පහළ කරනු ලැබී ය.” (39 අස්සුමර්-65)

4. තව්හීදය නොපිළිගන්නවුන්ට ස්වර්ගය හරාම් කර ඇත.

නියත වශයෙන් ම කවරකු අල්ලාහ්ට ආදේශයක් තබන්නේ ද අල්ලාහ් ඔහුට ජන්නාහ් (ස්වර්ගය) තහනම් කළේ ය. ඔහුගේ නිවහන අපාය වේ. (මෙවැනි) පවිකාරයන්ට පිහිට වන්නන් කිසිවකු නැත. (5 අල් මාඉද :72)

එම නිසා මේ අනුව ඉස්ලාම් වැදගත්කොට සලකන තව්හීදය නිවැරදි ව වටහා ගැනීම අත්‍යවශ්‍ය කරුණක් ලෙස පිළිගෙන අල්ලාහ්ට අවනත ව ක්‍රියා කරමු.

අභ්‍යාසය

1. 'වාහිද්' යන පදයේ අර්ථය කුමක් ද?
2. මෙලොව මැවුම්කරු අල්ලාහ් ය, යන අදහස දැක්වෙන අල් කුර්ආන් වැකි දෙකක් ලියන්න.
3. තව්හීදයේ වැදගත්කම අල් කුර්ආන් වැකියක සහය ඇති ව පහදන්න